

nare försök, att hastigare komma till ett större resultat, icke bör sättas i sämre vilkor, i afseende på biträdet af Staten, derföre att naturhinder och bristande förmåga upstådt, än hvaruti Det dessförinnan Sig befann, hälst när fråga nu egentligen är, at ad interim uppehålla Stenkols Verket tills någon annan reglering derned må kunna tillvägbringas; Och vågar Bolaget derföre i underdånighet hemställa, att af sådan grund, och såsom en följd af Riksens Ständers förra beslut, Eders Kongl. Maj:t täcktes låta i Näder anvisa de ännu inestående 24,000 R:d till Bolagets disposition, i den mån Det ådagalägger, att motsvarande Stenkol efter 6 sk. tunnan blifvit afsände sedan 1819 års början, då præmie-betalningen egentligen uphörde, och Statens anslag förvandlades till ett särskildt arbets-biträde, hvaraf Bolaget, ty värr, ingen nytta hitills kunnat draga, då intet resultat vunnits, utan tvärtom haft det oaktadt ökade kostnader, jemte det, att Verkets revenue därtill blifvit medtagen, hvaremot Bolaget, enligt förut gjordt underdånigt anbud, förbinder Sig att hålla Verket vid magt, åtminstone till 5 månader efter nästa Riksdag; men afsäger sig emellertid fullbordandet af det nya arbetet. — Interessenterne våga derföre hos Eders Kongl. Maj:t i djupaste underdånighet begära, att, till Grufvans drift få lyfta, de af anslagssumman återstående 24,000 R:d; men bönfälla lika underdånigt, att Eders Kongl. Maj:t Nädigst frikallar Bolaget, från den ålagde skyldigheten, att med desse 24,000 R:d drifva arbeten i nya Schackten, hvilket med en så liten summa skulle vara utan ändamål; och att Eders Kongl. Maj:t Nädigst tillåter: att desse penningar vid sluteligt liqviderande blifva ansedde som förskott å de utförsells præmier, hvilka år 1815 Nädigst blifvit Grufvan tillagde; men som enligt Riksens

Ständers beslut år 1818 tills vidare borde vara hvilande.

Med djupaste undersätelig vördnad, nit och trohet framhärdar till dödsstunden

Stormäktigste AllerNädigste Konung!
Eders Kongl. Maj:ts

Stockholm
d. 6 Mars 1821,

underdånigste och tropligtigste
tjenare och undersäte

JACOB DE LA GARDIE.

På Grufve Bolagets vägnar.

Likheten med Originalen intyga:

ADOLF HALLGREN.
Not. i Kgl. Bergs-Coll.

S. G. v. ZWEIGBERGK.
Not. i Kgl. Bergs-Coll.

UTLÄNDSKA NYHETER.

Tyska posten, som två Postdagar uteblifvit, i anseende till is i Belt, ankom äntligen i förrgår och den sista Hamburgska af d. 6 dennes kom i går mårngons; men de innehålla icke bekräftelse på de rykten, som i några dagar gått här i hufvudstaden, om Minister-förändring i Neapel; om en deputation därifrån, hvilken skulle hafva mött Österrikiska arméen och förklarar nationen färdig att underkasta sig hvilken constitution Konungen behagar gifva den; om contra-revolution i Spanien, o. s. v. — Engelsk post hafva vi ej haft på några veckor. Hvad de ankomna Tyska tidningarne innehålla, är hufvudsakligen följande:

Neapel. Konungen har till sin son, Prinsen Regenten, afstått en skrifvelse från Laibach af d. 28 Jan. H. M. har fannit de församlade monarkerna orubbliga i sina åsigtter af Neapelska revolutionen och i sitt beslut att med vapen förstöra den nu varande ordningen, om det ej kan ske genom öfvertygelse. "Ingen ovisshet finnes således om det alternatit, vi äga, eller om det enda medlet att befria landet från krigets gissel. Antagas monarkernes vilkor, kunna de derpå följande mått och steg vidtagas endast genom min mellankomst; men i alla händelser fordra monarkerne garanti för grannstaternas lugn." Det blifvande systemets bestämmande öfrerlemna de åt H. M. och önska upriktigt, att H. M. måtte med de visaste och redligaste af sina undersåter öfverlägga om sitt folks väl. H. M. ber Prinsen gifva brevet all nödig offentlighet, "på det ingen må vara okunnig om det farliga läge, hvori vi befina oss." Har brevet den verkan, H. M. hoppas, så ankommer det på

H. K. H. att så länge uprätthålla den allmänna ordningen, tills H. M. uttryckligare ger honom tillkänna sin vilja om förvaltningens organisering. Detta bref och de allierades ultimatum hafva i Neapel häftigt upprört sinnena, och den lifligaste entusiasmen för sjelfständigheten yttras. Dock är, genom Borgare-milicens bemödan, lugnet trygghadt. Prinsen Regenten, som är i det svåraste läge, men af folket tros om constitutionella tänkesätt, har sammankallat parlamentet till d. 13 Febr. Han ämnade öppna det i egen person och tillbjuda sig att emottaga öfverbefälet. Sessionen skall förklaras permanent och många deputerade (heter det af d. 11) äro färdiga med de mest förtvillade förslag, i synnerhet mot den frånvarande Konungen. Allmänt troddes, att parl. skulle förklara honom i tvångs-tillstånd och brefvet icke frivilligt (liksom de allierade förklarade H. M:s bref från Neapel). H. M:s snara återkomst skulle begäras. (Bref från Livorno af d. 16 Febr. berättar, att Pr. Regenten blifvit utropad till Konung och f. d. Krigsministern Carascosa mördad, såsom misstänkt för anticonstitutionella tänkesätt). -- Ingen tviflade om det snart förestående kriget; men man var redan förnt beredd på den sakens vändning, som nu ägt rum, så att consternationen öfver Konungens bref icke var stor. -- Hert. af Gallo var, enligt bref från Laibach, ankommen till Neapel d. 9 Febr., hade förklarat sig mot motstånd och nedlagt sitt ämbete. Detta visste man dock icke i Neapel d. 11. -- Kon. Ferdinand har kallat till sig till Laibach f. d. Neapelska Gen. Capitainen Nugent.

Alla linietruppar och gärderna voro i marche mot gränsen. En del påstods hafva gripit till offensiven och inryckt i Kyrkostaten, för att söka hinna Rom före Österrikarne och bemäktiga sig de stora förråden där. -- En mängd Spanska och Franska officerare hade kommit till Neapel, för att gå i tjänst. Arméen, ehuru talrik och organiserad, var dock icke väl försedd med vapen. Man lysen i allmänhet större förtroende till province-milicens än liniesoldaternas mod. -- Neap. escadren har fått ordres att utlöpa och kryssa i Adriatiska hafvet. Den Engelska sades skola lemna Neapels redd och gå till Civita vecchia.

Då Pr. Regenten sanctionerat constitutionen (hvilken Dep. orelli, som besörjer dess upläggande, d. 31 kallade den Neapolitanska, i stället för den Spanska, såsom den förnt betaf) voro de allmänna fröjdebetygelserna utomordentliga. Bland dem, för hvilka hurrades, var äfven Spanska nationen.

På Sicilien är ännu oroligt, mest genom folkets strider med soldaterna.

Parlamentet tänker att, i nödfall och om hufvudstaden skulle hotas af fienderna, flytta till Conza, en liten stad i Principato' ulteriore. -- Ryska Embassadeuren, Grefve Stackelberg, har, på Kejsarns befallning, kommit tillbaka från Rom till Neapel. -- Carnavals-lustbarheter väntar man nu icke i Neapel; man har allvarsammare ämnen att tänka på. -- Många af de förnämaste fruntimmer hafva följt regentinnans exempel och skänkt sina demanter åt fäderneslandet.

Öfra Italien. Här tages utomordentligt stor del i de Neapelska angelägenheterna. Politik har utträngt alla andra ämnen. -- Det talas om en ny allmän Europeisk congress i Rom. -- D. 16 Febr. hade redan tre colonner (Stutterheims, Pr. af Neuwieds och Pr. af Hessen Hombürgs) gått genom Florenz, der Bar. Primont allt sedan d. 12 befann sig. D. 27 troddes denna corps kunna vara i Rom. Den andra, som går genom Markerna mot Abruzzo, skulle mellan Pontecorvo och Capua, der båda vägarna mötas, förena sig med den förra. Neapolitanerne troddes hafva befestat sig på en linea ifrån Pescara genom Chieti till Fondi och endast kvarlemnna ströf corps i Abruzzo ultra, för att kunna på nämnde linea upställa alla reguliera trupper. Aquila skulle öfverlemnas åt sitt öde. Begani, commendanten på Gaeta, hade föreslagit att framrycka i Pålliga provinsen Spoleto och sålunda, genom en rask manoeuvre, afskära den andra Österrikiska corpsen från den första.

Natten mellan d. 13 och 14 Febr. var högst oroligt i Rom; hela borgare-vakten var under gevär. Gouverneuren i Albano hade inrapporterat, att en mängd Neapolitaner voro i annalkande. En mängd courierer affärdades till gränsen; i Pålliga slottet var allt färdigt till afresa, flera utländska Ministrars vagnar stodo packade. D. 14 uplystes äntligen, att alltsamman var ett blindt allarm, föranledt af några Neapolitanska desertörer. Spammåls-priserne stego imedertid genast i Rom. Österrikiska arméen kvarlemnar vid foten af Alperna en stark observations-armée, på en linea från Tyroln till Piemonts gräns.

Spanien. Man har upptäckt en ny conspiration, Hundrade väpnade skulle intränga i Madrid och skjuta på folket. Förslaget upptäcktes dock i tid, och 16 af de sammansvurne häktades på samlingsstället, innan flera hunnit samlas. De häktade bekände genast, att de hundrade fått pen-

ningar, jemte löfte att få plundra de rikaste husen. Man hade äfven velat förföra soldater af fotgardet, hvilka dock förblifvit ståndaktiga. Flera gardister hafva, i afseende på det förra upträdet vid Konungens utresa, begärt afsked och förklarat, att de icke ville tjena i en corps, der vissa personer med kall blod nedsablat obehäpnade medborgare. Undersökning och rättegång med uphofsämbet till dessa oroligheter skola anställas, efter all lagarnas stränghet. Man har ännu icke upptäckt, hvem som utdelat penningar bland lifgardisterna. Dessas ofog synes varit länge förut beredt. Statsrådet hade tätta communicationer med det beständiga Utskottet; och detta arbetade på propositioner till Cortes, som skulle sammantredas d. 1 dennes. Den första troddes blifva om lifgardets upplösning. Utskottet har, genom en Courier, hemkallat Grefve Torreno, som genast lemnat Paris. -- I början af Febr. föreföllo många lönmord i Madrid. -- Omkring Orense hafva missnöjde samlat sig och trupper från Corunna hafva gått emot dem. -- I Malaga, Alicante och flera orter hafva anticonstitutionella skrifter blifvit utdelade bland trupperna, för att reta dem till upror. -- Medialduas sak i Malaga synes blifva allvarsam. -- I Antequera äro complottister häktade. -- I Granada har varit ett bullersamt uppträde, hvarvid underdomaren Sarmiento häktat flera af öfverdomrarna, mot hvilka, såsom missänkta för anticonstitutionella tänkesätt, pöbeln begynt skria. -- Abuelo vill icke bekänna, att hans ströfverier varit af politisk natur, utan blott för smyghandels skull. Preussiska Stats-tidningen har utspridt en lögn, att hela Navarra offentlig förklagat sig mot nu varande systemet. Likaså hade Franska Ultrasblad utspridt om oroligheter i Madrid, hvarvid Franska Ministern blifvit insulterad. Detta är dock vederlagdt genom bref från Madrid af d. 15 Febr., som uttryckligen förklara, att där då var fullkomligt lugnt. -- 13 ansedda invånare i Malaga (hvaribland några ntländingar) som genom folkets raseri blifvit förvisade ur staden, hafva fått återkomma.

Till constitutionens fienders ilska mot Ministären kan man sluta deraf, att de kalla den Galterslafvarnas faction (emedan de lidit för constitutionen).

Tyskland. Churfursten af Hessen Cassel, Wilhelm I, afled d. 27 Febr. Han var född 1743, hade regerat 36 år som Landtgreffe och 18 år som Churfurste. Hansson, som är född 1777, tillträdde genast regeringen, under namn af Wilhelm II.

Portugal. Cortes hafva ännu föga afgjort. Då fråga var om en regerings utnämmande, upstod debatt, huruvida man skulle välja en sådan eller en regent; sedan, då det var beslutet, att en regering skulle utses, bestående af 5 ledamöter, upstod fråga, huruvida deputerade vid Cortes kunde blifva sådana ledamöter, och beslöts, att det kunde ske för den gången. D. 29 valdes ett utskott, att uppgöra förslag till constitution; ty man fann, att något borde vara färdigt att föreläggas Konungen eller Kronprinsen, om någon af dem skulle komma till Portugal. Borges Carneiro ville väl, att några §§ af Spanska Constitutionen skulle, i sådan händelse, framläggas; med derå synes intet afseende hafva blifvit gjort. -- Den nya regeringen är befullmäktigad att styra i Konung Johan VI:s namn. -- Framför ordet Konung skall hädanefter alltid läggas constitutionel. -- Vigtiga förslag hafva blifvit gjorda, om amnesti för officerare, som tjänat under Fransmännen, om ett säkerhetsutskott mot ankommande skepp, om ett för inre polisen, om ett constitutionellt nationalgarde, om nesliga straffs afskaffande, om munkarnas reform, om deputerades för de ultramarinska provincerna väljande bland de nu i Lissabon vistande män derifrån, o. s. v. -- Från Rio Janeiro skrives af d. 12 Dec., att Konungen då ännu icke fattat något beslut öfver Portugisiska angelägenheterna. I Bahia och Pernambuco är ganska oroligt.

Stockholm. Till Stats expeditionerna af Kongl. Maj:ts Cantzli har under loppet af sistl år inkommit följande antal mål: till Krigsexpeditionen 1931, hvaraf, vid Januarii månads slut, voro afgjorde 1616, remitterade 103, öfverlemnade till andra verk och embetsmän 50, och 162 utan handling; till Kammar-expeditionen 987, som tillsammans med de från förra året balancerade 255 utgjorde 1242, hvaraf 952 voro afgjorde, 165 remitterade, 51 hvilande (på nåd. befallning eller i brist af uplysningar) och 74 ofgjorda; till Handels- och Finance-Expeditionen 1914, hvilka, vid Febr. månads slut, alla voro remitterade eller afgjorda, utom 19, som hvilade, dels på nåd. befallning, dels efter begäran, dels i brist af uplysningar; till Ecclesiastik-expeditionen 962, hvilka, vid årets slut, alla voro afgjorda eller remitterade, utom 12 så kallade Statsråds- och 20 Berednings-mål.

STOCKHOLMS COURIER

Måndagen den 19 Martii.

Sine ira, studio et metu.

Argusisk Lagfarenhet.

"Bryggerska saken visar, ej mindre genom sitt väsende än genom behandlings-sättet af densamma, helt egna och i svenska lagskipningens häfder hittills föga vanliga märkvärdigheter" — sedan nemligen antaget är, att Svea Hofrätt är behörig domstol, så att ingen *märkvärdighet* uti sakens upptagande derstädes består. Man begriper, att det ovanliga skall vara upptagandet i tidningen Argus, hvilket ej kunnat vederfaras de högmålssaker, som före hans tid agerades, ehuru märkvärdiga de för öfrigt må hafva varit, såsom t. ex. ransakningen om Högsalig Kronprinsen Carl Augusts död, hvilken äfven hölls i Svea Hofrätt, fastän Prinsen dött i Skåne och de flesta händelser, som voro föremål för ransakningen, der tilldragit sig.

"Svea Hofrätt är Rikets första Hofrätt." Detta står icke i lagen; men det står i Argus. Skulle någon tvifla på hans makt att installera Hofrätten i denna nya värdighet; så må man söka sig andra grunder för sin tro. Härvid kunna vi likväl icke tillstyrka alltför stort afseende på den i fråga varande Hofrättens beredvillighet att upptaga mål, som rätteligen höra under annan domstol.

"Bryggers olagliga communicationer med f. d. Konungen och Drottningen samt hans närmare eller fjärmare andel i stämpling-

garne, såsom tillkomne på *utländsk* botten, borde, när de här skulle, enligt lag, vid Hofrätt undersökas, företrädesvis tillhöra Rikets första Hofrätts handläggning." — Detta står ej heller i lagen. Samtycker väl den Kongl. (första) Hofrätten, att det nyttjas till förfäktande af dess behörighet? Lagen säger annars, att om svensk man gör dråp eller annan svår gerning å svensk man utrikes och varder ej ther gripen utan kommer hit i Riket in (hvilket lærer vara händelsen med Brygger); så skall han dömas "ther han fångas." Om nu Brygger blifvit fångad på Gottland, som hör under Svea Hofrätt; så skulle han dömas af denna Hofrätt *derföre*, men ej för det denna Hofrätt är den första.

Men äfven detta skäl till Kongl. Svea Hofrätts behörighet gäller endast för de gerningar, Brygger å främmande ort må hafva begått. Det är ej härom, som vi någonsin disputerat. Vi hafva blott sagt, att de ämnen, hvarom, enligt Argus's uppgift, Svea Hofrätt ransakat, varit gerningar, ängifna såsom föröfvade på Hisingen, i Göttheborgs skärgård och i Skåne, och att dessa gerningar, när de innefatta högmålsbrott och således höra till Hofrätts handläggning, måste höra till Hofrätten i den ort, der de skola vara begångna, följaktligen till Kongl. Maj:ts och Rikets Götha Hofrätt. Lagstället, hvarpå vi stödt oss, hafva vi åberopat och

